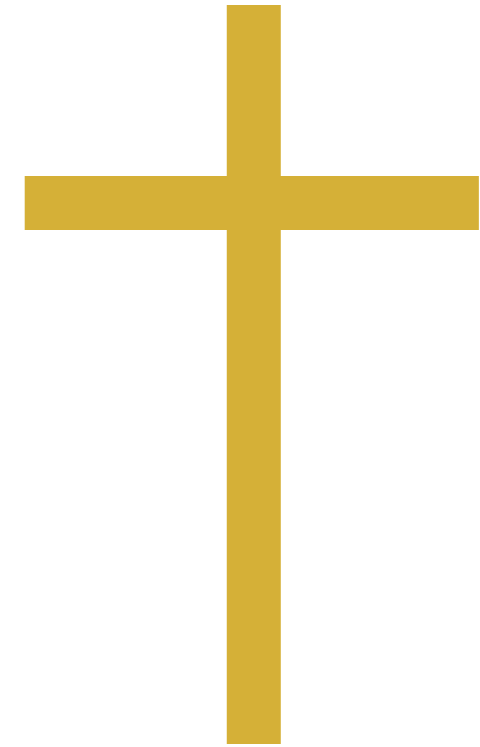

Prestur: Sr. Irma Sjöfn Óskarsdóttir
Organisti: Guðný Einarsdóttir
Kór: Voces Masculorum
Einsöngur: Hlöðver Sigurðsson
Sellóleikari: Margrét Árnadóttir
Umsjón útfarar: Frímann og Hálf dán – útfararþjónusta

Fjölskyldan þakkar auðsýnda samúð og vinarhug
og biður viðstadda að þiggja veitingar á
Kjarvalsstöðum að lokinni athöfn

Bálför fer fram síðar

Brynjólfur Kjartansson

9. júlí 1944
10. júní 2022

Útför frá Háteigskirkju
miðvikudaginn 22. júní 2022

Forspil

AIR

J.S. Bach

Bæn

Snert hörpu mína himinborna dís

Snert hörpu mína himinborna dís svo hlusti englar Guðs í paradís.
Við götu mína fann ég fjalarstúf og festi á hann streng og rauðan skúf.

Úr furutré sem fann ég út við sjó

Ég fugla skar og líka úr smiðjumó.
Í huganum til himins oft ég svíf og hlýt að geta sungið í því líf.

Það geta sumir siglt á læk og tjörn

Það geta sumir siglt á læk og tjörn og sumir verða alltaf lítil börn en sólin gyllir sund og bláan fjörð og sameinar með töfrum, loft og jörð.

Ég heyrí í fjarska villtan vængjaþyt

Ég heyrí í fjarska villtan vængjaþyt um varpann leikur draumsins perluglit.
Snert hörpu mína himinborna dís og hlustið englar Guðs í paradís

Davíð Stefánsson

Atli Heimir Sveinsson

Ritningarlestur

Heyr himnasmiður

Heyr himnasmiður hvers skáldið biður.
Komi mjúk til mín miskunnin þín.
Því heiti' eg á þig, þú hefur skaptan mig,
ég er þrællinn þinn, þú ert Drottinn minn.

Guð, heit eg á þig, að græðir mig.

Minnst mildingur mín, mest þurfum þín.
Ryð þú röðla gramur, ríkyndur og framur, hölds hverri sorg úr hjarta borg.

Kolbeinn Tumason

Þorkell Sigurbjörnsson

Guð, heit eg á þig, að græðir mig.

Minnst mildingur mín, mest þurfum þín.

Ryð þú röðla gramur, ríkyndur og framur, hölds hverri sorg

Úr furutré sem fann ég út við sjó

Ég fugla skar og líka úr smiðjumó.

Í huganum til himins oft ég svíf og hlýt að geta sungið í því líf.

Ritningarlestur

Ó leyf mér þig að leiða

til landsins fjalla heiða

Með sælu sumrin löng

með sælu sumrin löng

Þar aðeins yndi fann ég.

Þar aðeins við mig kann ég

Þar batt mig tryggðar band

Þar batt mig tryggðarband

Því þar er allt sem ann ég

Þar er mitt „Draumaland“

Því þar er allt sem ann ég

Því þar er allt sem ann ég

Það er mitt „Draumaland“.

Guðmundur Magnússon

Sigfús Einarsson

Guðspjall

Er sumarið kom yfir sæinn

Er sumarið kom yfir sæinn og sólskinið ljómaði um bæinn og vafði sér heiminn að hjarta,
ég hitti þig, ástin mín bjarta.

Og saman við leiddumst

og sungum með sumar í hjörtunum ungum,

hið ljúfasta úr lögunum mínum,

ég las það úr augunum þínum.

Og húmi um heiðar og voga

mun himinsins stjörnudýrð loga um ást okkar, yndi og fögnuð,
þótt andvarans söngrödd sé þögnuð.

Tómas Guðmundsson

Sigfús Halldórsson

Minningarorð

Það geta sumir siglt á læk og tjörn

Það geta sumir siglt á læk og tjörn og sumir verða alltaf lítil börn

en sólin gyllir sund og bláan fjörð og sameinar með töfrum, loft og jörð.

Ég heyrí í fjarska villtan vængjaþyt

um varpann leikur draumsins perluglit.

Snert hörpu mína himinborna dís og hlustið englar Guðs í paradís

Davíð Stefánsson

Atli Heimir Sveinsson

Guð, heit eg á þig, að græðir mig.

Minnst mildingur mín, mest þurfum þín.

Ryð þú röðla gramur, ríkyndur og framur, hölds hverri sorg

Úr furutré sem fann ég út við sjó

Ég fugla skar og líka úr smiðjumó.

Í huganum til himins oft ég svíf og hlýt að geta sungið í því líf.

Bæn og Faðir Vor

Snert hörpu mína himinborna dís

Við götu mína fann ég fjalarstúf

og festi á hann streng og rauðan skúf.

Úr furutré sem fann ég út við sjó

Ég fugla skar og líka úr smiðjumó.

Í huganum til himins oft ég svíf og hlýt að geta sungið í því líf.

Það geta sumir siglt á læk og tjörn

og sumir verða alltaf lítil börn

en sólin gyllir sund og bláan fjörð og sameinar með töfrum, loft og jörð.

Ég heyrí í fjarska villtan vængjaþyt

um varpann leikur draumsins perluglit.

Snert hörpu mína himinborna dís og hlustið englar Guðs í paradís

Davíð Stefánsson

Atli Heimir Sveinsson

Guð, heit eg á þig, að græðir mig.

Minnst mildingur mín, mest þurfum þín.

Ryð þú röðla gramur, ríkyndur og framur, hölds hverri sorg

Úr furutré sem fann ég út við sjó

Ég fugla skar og líka úr smiðjumó.

Í huganum til himins oft ég svíf og hlýt að geta sungið í því líf.

Það geta sumir siglt á læk og tjörn

og sumir verða alltaf lítil börn

en sólin gyllir sund og bláan fjörð og sameinar með töfrum, loft og jörð.

Ég heyrí í fjarska villtan vængjaþyt

um varpann leikur draumsins perluglit.

Snert hörpu mína himinborna dís og hlustið englar Guðs í paradís

Davíð Stefánsson

Atli Heimir Sveinsson

Guð, heit eg á þig, að græðir mig.

Minnst mildingur mín, mest þurfum þín.

Ryð þú röðla gramur, ríkyndur og framur, hölds hverri sorg

Úr furutré sem fann ég út við sjó

Ég fugla skar og líka úr smiðjumó.

Í huganum til himins oft ég svíf og hlýt að geta sungið í því líf.

Það geta sumir siglt á læk og tjörn

og sumir verða alltaf lítil börn

en sólin gyllir sund og bláan fjörð og sameinar með töfrum, loft og jörð.

Ég heyrí í fjarska villtan vængjaþyt

um varpann leikur draumsins perluglit.

Snert hörpu mína himinborna dís og hlustið englar Guðs í paradís

Davíð Stefánsson

Atli Heimir Sveinsson

Guð, heit eg á þig, að græðir mig.

Minnst mildingur mín, mest þurfum þín.

Ryð þú röðla gramur, ríkyndur og framur, hölds hverri sorg

Úr furutré sem fann ég út við sjó

Bæn og Faðir Vor

Snert hörpu mína himinborna dís

Við götu mína fann ég fjalarstúf

og festi á hann streng og rauðan skúf.

Úr furutré sem fann ég út við sjó

Ég fugla skar og líka úr smiðjumó.

Í huganum til himins oft ég svíf og hlýt að geta sungið í því líf.

Það er óskaland íslenskt,

sem að yfir þú býr - aðeins blómgróin

björgin, sérhver baldjökull hlýr,

frænka eldfjalls og íshafs, sífji árfoss og hvers,

dóttir langholts og lyngmós,

sonur landvers og skers.

Yfir heim eða himin

hvort sem hugar þín önd, skreyta fossar og fjallshlíð

öll þín framtíðarlönd. Fjarst í eilífðar útsæ

vakir eylandan þín: Nóttlaus voraldar veröld

þar sem víðsýnið skín.

Guðmundur Magnússon

Sigfús Einarsson

Guð, heit eg á þig, að græðir mig.

Minnst mildingur mín, mest þurfum þín.

Ryð þú röðla gramur, ríkyndur og framur, hölds hverri sorg

Úr furutré sem fann ég út við sjó

Ég fugla skar og líka úr smiðjumó.

Í huganum til himins oft ég svíf og hlýt að geta sungið í því líf.

Það er óskaland íslenskt,

sem að yfir þú býr - aðeins blómgróin

björgin, sérhver baldjökull hlýr, frænka eldfjalls og íshafs,

sífji árfoss og hvers, dóttir langholts og lyngmós

sonur landvers og skers.

Yfir heim eða himin

hvort sem hugar þín önd, skreyta fossar og fjallshlíð

öll þín framtíðarlönd. Fjarst í eilífðar útsæ

vakir eylandan þín: Nóttlaus voraldar veröld

þar sem víðsýnið skín.

Guðmundur Magnússon

Sigfús Einarsson

Guð, heit eg á þig, að græðir mig.

Minnst mildingur mín, mest þurfum þín.

Ryð þú röðla gramur, ríkyndur og framur, hölds hverri sorg

Úr furutré sem fann ég út við sjó

Ég fugla skar og líka úr smiðjumó.

Í huganum til himins oft ég svíf og hlýt að geta sungið í því líf.

Það er óskaland íslenskt,